

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja

ingyenes kiadvány

XVII. évfolyam, 3. szám

PHOROS

2010. pünkösd

Túrmezei Erzsébet – Pünkösd után

Pünkösd előtt – sóvárgás titkos mélye.
Pünkösd előtt – ígéreték zenéje.
Pünkösd előtt – esedezés, esengés.
Pünkösd előtt – halk hajnali derengés.
Pünkösd előtt – szent vágyak mozdulása.
Pünkösd előtt – koldusszív tárulása.
Csendesen várni – várni, hinni, kérni!
Aztán – boldog pünkösd utánba érn!
S pünkösd után – szent égi erőt-vetten,
pünkösd után – Lélekkel telítetten.
pünkösd után – bátor tanúvá lenni,
pünkösd után – régít kárnak ítélni.
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösd után – adni, adni, adni

Igehirdetés Mennybemenetel napján

Jézus nevén szólította: „Mária!” Az megfordult, és így szólt hozzá héberül: „Rabbuni!” -, ami azt jelenti: Mester. Jézus ezt mondta neki: „Ne érints engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj az én testvéreimhez, és mondd meg nekik: Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.” Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak: „Láttam az Urat!”, és hogy ezeket mondta neki. Jn. 20, 16-18

Volt egyszer egy rémálom. 1986 nyarán történt. Előtte való héten egy csodálatos helyen voltam, egy táborban Gyenesdiáson, nagyszerű emberek és gyönyörű fák között, ahol Isten szeretete szinte kézzelfoghatóvá vált számomra. Annak a hétnek nagy szerepe volt abban, hogy lelkész lettem.

Álmomban ide tértem vissza, ennek a tábornak a helyszínére. És miért volt ez rémálom? Mert csak én mentem vissza, a többiek nem, az elmúlt héten megismert és barátta lett emberek helyett álmomban csupa idegen volt ott. A falak, amelyek között annyira otthonosan éreztem magam, egyszerre idegenné lettek, mert a benne lévők voltak azok. Rájöttem, nem lehet visszahozni az előző hét csodáját. Minden ugyanaz volt, mégis minden más: a múltat, még ha csak egy hét is telt el, nem élhetem meg újra. Szörnyű álom volt.

Hasonló élményem volt immáron éberen 1989 őszén: sorkatonaként álltam a ceglédi laktanya folyosóján, és azon tűnődtem, mit keresek én itt, hiányzom az osztályból, ott kellene lennem a veszprémi Lovassy László Gimnázium 4. c osztályában, középső padsor utolsó pad... - és csak lassan tudatosult bennem, hogy az az osztály nem

létezik, vége, elballagtunk, leérettsgiztünk, az a hely, ahonnan hiányzom, nincs többé - csak ez van, a jelen, a laktanya, még ha nem is tetszik. Kiábrándító élmény volt.

Visszahozni a múltat - valami ilyesmit érezhetett Mária is, amikor meg akarta ragadni Jézus kezét, és amikor Jézus azt mondta: ne érints meg engem.

Pedig ő mennyire remélt! A gyász sötét alagútjának elején járt még, szinte fel sem fogta, mi történt, csak tette, amit a belé diktált kötelességtudat parancsolt: az elhunyt testét be kell balzsamozni, a holttestnek meg kell adni a végtiszességet. És ebben a kábult állapotban a feltámadott Jézussal való találkozás olyan, mint egy ébresztőóra: mozdulni tud, élni tud, végre minden helyreáll, tud élni a szó teljesebb értelmében.

És ekkor kiderül, hogy ez az öröm nem maradandó. Ne érints engem! - szól rá Jézus, akit meg akar ragadni, és itt akar marasztalni. De nem lehet. A világ nem visszafelé megy, és ezen a feltámadás sem változtat. Jézus újra közöttük van, de már másképpen. Az a testközeli együttlét, ahogy Jézus a tanítványaival a tűz mellé ült, őket tanította, ahogy együtt mulattak a kánai menyegzőn vagy, ahogy fáradtan együtt vánszorogtak a forró galileai utakon - ez már többé nem jön vissza. A feltámadás utáni történetekben Jézus néha úgy ül közénk, mint régen - *éhes vagyok, adjatok ennem!* - máskor viszont feltűnik és eltűnik, mint egy látomás, csukott ajtókon keresztül jön be - az ízig-vérig jó barát Jézuson egyre inkább átdereng ezekben a történetekben a megdicsőült, aki már másik világhoz tartozik. Nehéz lehetett a tanítványoknak ezzel együtt élni.

Valóban kiábrándító, de meg kell tanulnunk: a feltámadás nem visszatérést, hanem új kezdetet jelent. Amikor Jézus a kisgyermekeket állította elénk példaként, akkor sem azt mondta, maradjatok gyermekek, hanem azt: legyetek olyanok, mint a gyermekek. Vagyis nem megragadni kell a múlt egy pillanatában, nem rögzíteni egy pillanatot, amikor jól éreztem magam, az öröm és a harmónia vett körül, hanem előrelépni.

Mi történt volna, ha Jézus akkor úgy tért volna vissza, ahogyan elment: megérinthetően, fizikai valóságában? Biztos jó lehetett volna – nekik, az akkori tanítványoknak. Ülhetek volna tovább a tűz mellett, hallgathatták volna tovább Jézus szavait, élvezhették volna, ahogy a nagytiszteletű farizeusok és főpapok leégnek, amikor akadékoskodni akartak Mesterükkel – biztos nagyszerű élmény lehetett volna folytatni azt a három évet, és a nagypéntekre úgy tekinteni, mint ami ideiglenes kisiklás volt a nagyszerű történetben. Nagyon jó lehetett volna azoknak a tanítványoknak. Nekik. És nekik is csak egy ideig.

De velünk mi lett volna? Ki állna melletttem, ha nem találok a helyem a világban? Ki biztatna, ha úgy érzem, gyenge vagyok hordozni saját életem súlyát? Mi

Megerősítés...

Sok gyülekezetben – így nálunk is – került konfirmáció ünnepe éppen Pünkösdre. Jézus János evangéliumában többször biztatja tanítványait, hogy bár ő elmegy, elküldi a Pártfogót, aki megerősíti őket a hitben – és Pünkösdkor éppen ennek a Megerősítőnek az eljövételét ünnepeljük. A konfirmációban pedig a gyülekezet ifjai erősítik meg azt a fogadalmat, amit a nevükben keresztszüleik, tettek keresztségükkor: igen, ide akarok tartozni, a Krisztusban hívők közösségéhez.

Valóban ilyen egyszerű lenne: tizenhárom éves *felöltteink* vallástétele lenne a konfirmáció? Ez távolról sem felel meg a valóságnak. Egyrészt aki ismeri ezt a korosztályt, tudhatja, messze vannak még a

lenne velünk, honnan tudnánk Jézusról? Ha Mária és a tanítványok vágya beteljesült volna, ha Jézus kézzelfogható módon ott maradt volna velük, térben és időben távoli emberek egész sora maradt volna tudatlanságban, kellett volna viselni saját lelkiismeretük elviselhetetlen súlyát az evangélium felszabadító ereje nélkül, s élnek le életüket reménység nélkül. Persze a mi lett volna, ha kérdése mindig csal, de talán értjük, miről van szó: Jézusnak testileg el kellett mennie, hogy ne csak akkor, és ott lehessen jelen, hanem mindig és mindenhol – itt és most is.

Ne akarjuk hát visszafordítani az időt! A gyenesdiási tábori élmények nem azért nagyszerűek, mert visszahozhatóak, hanem mert az ott hallottakból ma, huszonegy évvel és pár kilóval később is élhetek. Amit gimnáziumomtól kaptam, az nem szűnt meg akkor, amikor '89 nyarán a 4. c feloszlott. Krisztus sincs közöttünk testi valóságában – de ez nem azt jelenti, hogy a jó hír, amit tőle kaptunk, elenyészett volna – sokkal inkább mindenütt jelenvalóvá lett, hogy mi, kései utódok is élni tudjunk belőle. Ámen.

Hegedűs Attila

felnöfttségtől, sok vihart kell még addig megélniük. Másrészt ha valóban az ők elszántságuknak ünnepe lenne, vajon ki merne konfirmálni? Melyikünk annyira biztos hitében, hogy akár harminc, ötven vagy hetvenéves korában ki tudja mondani: megerősítem, amit nevemben vallottak szüleim? Nem inkább arról van szó, hogy nem mi *erősítünk*, hanem mi *erősítettünk* meg? Nem mi vállaljuk a hitet, hanem valaki más erősíti meg bennünk az ingadozó, hol nagynak tűnő, hol jellegtelenül silányuló tudást, hogy Krisztushoz tartozunk. Kiskamaszoktól elkötelezett bizonyágtételt várni éppannyira nevetséges, mintha mi szólalnánk meg hitünk magabiztosságának tudatában. Mindannyiunknak szükségünk van a megerősítettésre, a konfirmációra.

Hegedűs Attila

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról

(húsvét-pünkösd)

Nagyheti és húsvéti ünnepi alkalmainkat a szokásoknak megfelelően megtartottuk.

A nagyünnepek között felújításra került mind az orgonánk, mind az oltárunk, valamint elkészítették a kitelepítési emlékművet is. Köszönjük testvéreink türelmét az esetleges kellemetlenségekért!

Elkészültek az első tervek a Bíróság épületének egyházi hasznosítására, valamint az egyházi földbirtokaink teljes felderítésében is nagyot léptünk előre.

Április 6-án 17.00-kor a presbiteri ülésünk volt a nagyteremben, a májusi presbiteri ülésre pedig május 18-án került sor.

Április 8-án részt vettünk a Széchenyi emléknapi rendezvényein a „Legnagyobb magyar” halálának 150. évfordulóján: a Sopronból Nagycenkre tartó ünnepi menetben, a nagycenki állami ünnepen és a megemlékező szentmisén.

Április 10-én 10.00-tól Egyházmegyei Közgyűlésre került sor a csomai templomban.

Április 11-én a 10.00-i istentiszteletünkön ünnepeltük a 25. és 50. évfordulás jubileumi konfirmációt.

Április 11-én Sopronban is lezajlottak a parlamenti választások – április 28-án jelen voltunk a megválasztott országgyűlési képviselő városi köszöntő rendezvényén is.

Április 11-én délután egyeztető megbeszélést tartottunk Balfon a templomi felújítási munkák kapcsán.

Április 13-án a Luther Szövetség nagytermi ülésén Weltler Rezső nyugalmazott lelkész tartott megemlékezést édesapjáról, Weltler Rezső esperes-lelkészről, a születésének 100. évfordulóján.

Április 14-én az LMK-ra Rábaszentandrásra került sor, május 12-én pedig Sopronban, a Liceumban.

Április harmadik hetében lezajlott az óvodai beíratás is: 57 kisóvodást szerettek volna óvodánkba hozni, amiből mi – még így

a csoportbővüléssel együtt is – 48 gyermeket tudtunk felvenni. Lezajlott áprilisban a nemzetiségi óvónők és dajkák meghallgatása is az új állásokra, akiknek az alkalmazása aktuálissá válik a következő tanévtől.

Itt kell megjegyeznünk, hogy sajnos az óvodai pályázaton a már szinte teljesen elkészített anyagunk nem indulhatott, miután két hónapos tárgyalásokat követően az Önkormányzat nem tudta támogató nyilatkozatát adni ügyünkhöz.

Április 16-án Gabnai Sándor esperes vendégszolgálaton előadást tartott Pápán.

Április 17-én Egyházkerületi Közgyűlés volt Veszprémben.

Április 19-én a burgenlandi Gusztáv Adolf Segélyszervezet vezetőit fogadtuk, akikkel megbeszélést folytatunk a 2014-ben Sopronban, nálunk megrendezésre kerülő Gusztáv Adolf ünnepnapról.

Április 22: Weltler Rezső esperes lelkész születésének 100. évfordulója. (Zárójelesen megjegyezzük, hogy Weltler Rezsőn kívül megemlékeztünk arról is, hogy Melanchton Fülöp reformátorunk halálának 450. évfordulója is e hónapban volt.) Egykori lelkészünkről április 25-én a 10.00-i istentiszteletünkön emlékeztünk meg, majd a temetői sírjánál is koszorúztunk.

Április 22-én tárgyalásokat kezdtünk el egy, az egyházunkban már több helyen is bizonyított céggel ingatlanjaink gazdaságosabb és energiatakarékosabb rendszereinek kiépítése ügyében – napkollektorok, alternatív energiaforrások, templomfűtés, stb....

Áprilisban az iskolánkkal német, a Soroptimist Klubbal erdélyi gyerekeket fogadtunk.

Április 24-én Szent György Nap volt a Hunyadiban.

Április 26-27-én a Pedagógus Egyesület szervezésében többen részt vettünk egy olaszországi úton. Redipugliában az I.

világháborúban odaveszett magyar katonák magyar nyelvű emlékművének ünnepélyes világi és ökumenikus egyházi felavatására került sor.

Április 30-án Gabnai Sándor esperes nyitotta meg a TIT Galériában a 70 éves Pálhegyi Árpád grafikusművész jubileumi kiállítását.

Május 1-jén lezajlottak a középiskoláink ballagási ünnepei, majd a következő héten elkezdődtek az érettségi írásbeli vizsgák.

Május 2-án az Egyházkerületi Kórustalálkozón, Pápán az egyházmegyénket a gyülekezetünk kórusa kiválóan képviselte. (Megjegyezzük, hogy jövőre várhatóan Cantate vasárnapján - 2011. május 22. - mi leszünk a házigazdái ennek a találkozásnak.

Május 6-án egyeztető tárgyalásokat folytattunk Helfrich Péterrel, az Országos Iroda ingatlankártalanítási osztályának vezetőjével.

Aznap az egyébként hetente megrendezésre kerülő Bibliai Szabadegyetem keretében Gabnai Sándor esperes-lelkész tartott előadást a MTESz-székházban Náhúm és Habakuk prófétákról és biblikus könyveikről.

Május 8-án a hagyományos fraknoi gyalogtúrán a városból összesen több mint négyszázan, ebből gyülekezetünkben is több mint hatvanan vettünk részt - egyházi szolgálattal a Rozália kápolnánál.

Aznap délelőtt 9.00-tól templom-takarítás is volt, amely kapcsán köszönetet szeretnénk mondani mindenkinek, aki ebben aktívan segített.

Május 9-én a 9.00-i német istentisztelet keretében lezajlott a német nyelvű konfirmandusaink vizsgája a templomban.

Május 11-én a Luther Szövetség soron következő ülését tartottuk a nagyteremben, amelyen Szimon János nyugalmazott lelkészünk tartott könyvbemutató előadást „Életem lelki tükrében a lutheri reformáció nyomai” címmel.

Május 12-16. között gyülekezeti buszos küldöttségünk vett részt a Kirchentagon - az Ökumenikus Egyházi Napokon Münchenben.

Május 12-én 18.00-kor egy svéd egyházi kórus tartott koncertet a saját kórusunkkal együtt a templomunkban.

Május 13-án, Mennybemenetel ünnepén a vasárnapi rend szerint tartottuk meg a magyar istentiszteleteinket. A 10.00-i alkalmon az előző napon koncertet adó svéd kórus is szolgált. A német istentisztelet a Wochenpredigt helyén és idejében került megtartásra. Aznap 18.00-kor megtörtént az idei magyar nyelvű konfirmációs vizsga is a templomban.

Május 14-16 között lezajlott a Német kitelepítési emlékmű avatási ünnepségsorozata, benne:

- pénteken 14.00-tól egy szimpóziummal a Liszt Konferenciaközpontban,

- pénteken 19.00-tól német nyelvű színházi előadással a Konferenciaközpont Liszt termében (Pruzsinszky Sándor: „Batyusbál”),

- szombaton 10.00-tól emlékműavatóval a templomunk mellett,

- 16.00-tól a kitelepítéssel foglalkozó kiállítás-megnyitóval a Lábasházban,

- 18.00-tól templomi fuvola- és zongora-koncerttel,

- vasárnap 10.00-tól ünnepi ökumenikus kétnyelvű istentisztelettel a templomban.

Május 15-én Egyházkerületi Missziós Nap is volt Kissomlyón.

Május 21-én 14.30-tól templomi konfirmációs főpróbát tartottunk.

Számos hasznos előadáson is részt vettünk: Bedécs Gyula történelmi előadásán, Csizmár Péter klaszter-bemutatóján, régészeti előadáson a kecsketemplomi és fő-téri ásatások kapcsán, Róna Péter €-ről szóló előadásán, Bakonyi Gábornak a SMAFC jubileumáról szóló előadásán, az új soproni pénzutralványról - „kékfrankról” szóló egyeztetéseken.

Hegedüs Attila igazgató lelkész részt vett az országos lelkészkonferencián Balatonszárszón, Gabnai Sándor esperes pedig Dr. Selmeczi János teológiai tanár temetésén Budapesten.

összeállította: Gabnai Sándor

Svéd kórus adott koncertet

2010. május 12-én, szerdán este 18 órakor a soproni evangélikus templomban a svédországi Fjärås kyrkokör kórus énekelt. A kórusban 16-tól 78 éves korig mindenféle korú tag megtalálható. Huszonöten utaztak el hozzánk, kórusvezetőjük, Kerstin Odeberg vezetésével. A szerdai hangversenyen Kertész Péter vezetésével fellépett a soproni evangélikus templom megújult kórusa is. A svédek csütörtökön, a Mennybemenetel ünnepén szolgáltak a magyar istentiszteleten.

„Szeretettel köszöntök mindenkit, aki ma este a kórushangversenyen megjelent, a svéd kórust, kedves vendégeinket, Önöket, akik eljöttek Mennybemenetel ünnepe előtt egy nappal együtt lenni, a zene varázsában elmélyedni!” - kezdte köszöntő szavait Gabnai Sándor evangélikus lelkész, esperes. - Örülünk, hogy már több alkalommal köszönhetünk svéd kórust a falak között. A nagy evangélikus kórus a kis magyar kórusal, a nagy svéd evangélikus egyház a kis magyar egyházközösséggel. Bátorítson minket az Úr, vezessen minket közös hittel, közös lélekkel, közösen ismerkedve egymás különböző zenei kultúrájával.”

A svédországi Fjärås kyrkokör kórus Magyarországon és Svédországban egyaránt otthonos Lautner Anikó révén került Sopronba, aki egy Európai uniós felnőttoktatás projektben való svéd-magyar együttműködés során kialakult, személyes kapcsolatainak köszönhetően egyre több svéd programot szervez városunkba. Teszi mindezt azért, mert meggyőződése, hogy

nemcsak a svédek tanulnak szívesen tőlünk, de nekünk is meg kell ismernünk az Ő kultúrájukat, emberi értékeiket.

Fjärås egy kis falu Svédország nyugati partvidékén, 40km-re délre Göteborgtól. A településen már hetven éve létezik kórus. Életkori összetételük mindig is színes volt, befogadóak, hiszen 16-tól 78 éves korig mindenféle tag megtalálható benne. Műsorukon nemcsak svéd egyházi, de népzenei dallamok is elhangzottak.

A svédeknél régi hagyománya van a kórusokban való éneklésnek, még ma is 600 ezren (!) énekelnek különböző kórusokban országszerte. Egyesek szerint a nyelv zeneiségéből fakadóan a svéd népzene az átlagosnál dallamosabb, melankolikusabb, és az az előnye is megvan, hogy a dallamvilága nem teljesen idegen a nemzetközi populáris zenében megszokottól.

A svédek is nagyon örültek a soproni fellépésnek. Kedden a kora hajnali órákban érkeztek a városba. Az este azokat a dalokat mutatták be, amelyeket otthon gyakran énekelnek: felcsendült Mozart Jubilate Deo műve és a tavaszról is énekeltek, sőt készültek egy magyar népdallal is.

A legtöbb svéd templomi kórus műsorválasztására nagy hatással vannak az angol dalok, karácsonyi énekek. Most három angol himnuszt adtak elő. Az első Isten kegyelméről szólt, a második a mennyei birodalomról, a harmadiknak a címe: „Az Úr az én pásztorom” volt.

Csiszár Ágnes

Kitelepítés'46

2010. május 14-16-ig nagyszabású programsorozattal emlékezett a város az 1946-ban kitelepített németekre. Ebből a programsorozatból gyülekezetünk is kivette a részét. Emléklül hadd álljon most itt két szöveg: Gabnai Sándor esperes beszéde, amellyel megáldotta a felavatott emlékművet, illetve Michael Heinrichs ágfalvi lelkész német nyelvű prédikációja, amely a záró istentiszteleten hangzott el.

Emlékmű avatási áldás:

*Uram, tégy engem békéd eszközévé,
Hogy szeressek ott, ahol gyűlölnék,
Hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
Hogy összekössek, ahol széthúzás van,
Hogy reménységet keltsék, ahol kétségbeesés kínoz,*

*Hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
Hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.
Ó, Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
Nem arra, hogy megvigasztaljanak,
Hanem, hogy én megvigasztaljak,
Nem arra, hogy szeressenek, hanem arra, hogy szeressek.*

*Mert aki így ad, az kapni fog,
Aki elveszíti magát, az talál,
Aki megbocsát, annak megbocsátanak,
Aki meghal, az fölbred az örök életre.
Ámen.*

Hallgassuk meg a mai bibliaolvasó útmutatói igénket az ószövetségből, 1. Sám. 3,18-at: „*Ó az Úr. Tegye azt, amit jónak lát.*”

Lám, ez van, amikor az ember csak azt cselekszi, amiről meggyőződéssel azt hiszi, hogy igaz. És eszébe se jut, hogy a vélt igazsága csak a jogosság látszata. Azt hiszi, hogy igazságot szolgáltat, pedig éppen hogy ennek ellenkezőjét teszi, és közben észre se veszi, hogy önigazságával csak újabb és újabb érdekeket sért.

Egy olyan emlékmű előtt hajtjuk meg most a fejünket, ami arra emlékeztet, hogy egy egykoron Magyarországra szavazó hűséges népcsoport nemhogy jutalmat kapott volna a tettéért, de rá néhány évtizedre aljasul megbüntetik. Ez az emlékmű az emberi gonosz logika és érdekérvényesítés szomorú mementója.

Merthogy Magyarországon a német nemzetiségű lakosság elűzése és kitelepítése egy ilyen aljas, látszatjogos tett volt, amit a törvényesség látszatával tettek meg,

és ami a törvénytelen-ségek és embertelenségek jogi elleplezésére való törekvéssel párosult.

Az akkori magyar kormány olyan fifikus megoldásnak tekintette a németek kitelepítését, amely a világháború utáni Magyarország összes kül- és belpolitikai gondját enyhítheti. De az emberi elvárások becsődöltek, mert a várakozásával ellentétben a kitelepítés nem lett kül- és belpolitikai problémamegoldó csodaszer.

Azt hitték, hogy a hazai németek ingatlanaival majd csillapíthatják a földnélküli lakosság földéhségét. Ehelyett a kitelepítéssel járó jogtalanságok, a törvénytelen-ség és az embertelenség éppen hogy szétzilálták az alkotmányosságot, és kikezdték a jogállamiság alapjait.

Azt hitték, hogy - mivel a szomszédos országokban már folyt a magyarság üldözése - a német ingatlanokra lesz szükség ahhoz, hogy a tömegesen újtára bocsátott magyar menekültek leteleped-hessnek. Ehelyett a határon túli magyarok sorsát épp ez a tett határozta meg a továbbiakban, azzal, hogy a szomszédos országok a magyarországi németek kitelepítését precedensnek tekinthették a saját magyar-gond-

jük agresszív megoldására, a lakosság-cserék kiprovokálására.

Azt hitték, hogy ha a győztesekkel elfogadtatják a hazai német lakosság kollektív bűnösségét, és Magyarországot saját német lakossága áldozatának tüntethetik fel; akkor azáltal a kollektív bűnösség elvével ki tudják vezetni hazánkat a nemzetközi elszigeteltségből. Ehelyett viszont a németek kollektív bűnösségén alapuló kitelepítése még inkább tovább gyengítette a magyar kormány pozícióit a szomszédos győztes államokkal szemben.

Íme, ilyen az ember – a maga jogosságának látszatával. Lám, ez van, amikor azt hisszük, hogy a cél szentesíti az eszközt, és cselekszünk aszerint, amit önzésünk átgondolatlanul jónak lát.

Tesszük ezt ahelyett, hogy a mai ige utasításának megfelelően rájönnénk, hogy Isten gondolatai és útjai nem a mi gondolataink és útjaink; és arra, hogy mi ne a magunk gondolatai és útjai szerint járjunk

el, hanem mindig az Úr akarata szerint. Legyen úgy, ahogy azt Ő látja jónak.

Igy lesz ez a mai gondolat több mint annak hiedelme, hogy az egykori kitelepítettek ilyen és ehhez hasonló rezignált mondatokkal voltak kénytelenek elbúcsúzni hazájuktól és elszenvadni az őket ért sérelmeket: csak legyen úgy, ahogy azt az Isten látja.

Nem, ez az ige több mint beletörődés az amúgy igazságtalanba. Ez az ige az Istenre hagyatkozás bölcsességének veleje, az emberi gondolkodás hozzáigazításának készsége, és az Előtte való alázatos főhajtás boldog célt felfedező, mindent kompenzálni tudó bizonyossága.

Ezekkel a gondolatokkal áldom meg az emlékművet, annak állítóit, a kitelepítésre mindig emlékezőket és emlékeztetőket, és minden kitelepítettet haló porában vagy életében az Atya, Fiú, Szentlélek nevében. Ámen.

Gabnai Sándor

Liebe Gemeinde, liebe Schwestern und Brüder, liebe Gäste!

Wir gedenken in diesen Tagen wie auch in diesem Gottesdienst der Vertreibung der Ödenburger Deutschen vor 64 Jahren. Wir haben dieser Erinnerung ein Denkmal gesetzt – und das ist gut und richtig so. Eine alte jüdische Weisheit lautet: "Erinnerung ist das Geheimnis der Erlösung", oder wie der spanische Dichter Jorge Santayana sagte: "Die sich des Vergangenen nicht erinnern, sind dazu verurteilt, es noch einmal zu erleben."

Erinnern – nicht vergessen. Dazu gab es in diesen Tagen viel Gelegenheit. Und sicher ist auch unter Ihnen viel erzählt worden: vom Schicksal der Vertreibung, von Gewalt und Angst, vom Verlust der geliebten Heimat. Heimat – das ist ein besonderer Ort. Der Ort der Geburt und der Kindheit, voll mit Erinnerungen an Geschehnisse, an Orte, an Menschen. Die Kindheit ist die intensivste Zeit des Leben, deshalb prägt sich der Ort tief im Herzen ein – und wenn man dann diesen Ort sogar unfreiwillig verlassen muß, dann bleibt ein Schmerz, der nicht vergeht, bleibt eine

Wunde ein Leben lang. Deshalb ist es ja so schwer, die Heimat zu verlassen, weil wir damit auch ein wichtiges Stück unserer eigenen Identität, ja der Persönlichkeit verlieren.

So ist es den deutschstämmigen Menschen in Sopron ergangen, so ist es auch vielen anderen ergangen, besonders im letzten Jahrhundert im Zusammenhang mit den beiden schrecklichen Kriegen. So wurde die jüdische Bevölkerung nur wenige Jahre zuvor deportiert und auf schreckliche Weise umgebracht, so wurden nach dem Krieg auch andere Völker in Europa und anderswo ihrer Heimat beraubt und in andere Länder gebracht, wie zum Beispiel Polen und Ungarn. Der Fluch des Nationalsozialismus und der Nationalismen lastet bis heute auf Europa. Ich denke an einen polnischen Freund, der mir vor kurzem sagte, die Vertriebenen seien die letzten Opfer Hitlers.

Auch die Bibel kennt schon das Leid der Vertreibung, wir haben in der Lesung aus den Klageliedern Jeremias gehört. Da-

mals waren Teile des jüdischen Volkes, besonders viele Einwohner Jerusalems, von der babylonischen Kriegs- und Besatzungsmacht verschleppt worden, weit weg von der Heimat, hin zu den Flüssen Babylons. Und wie immer in der Geschichte, traf es nicht nur die Schuldigen, die Regierenden, die Mächtigen, sondern einfache Leute, Männer, Frauen und Kinder, die mit der großen Politik gar nichts zu tun gehabt hatten. Ihr Leid, ihr Weinen, ihre Klage drang bis zum Himmel – und Gott war in ihrem Leid bei ihnen, so wie er immer bei den Menschen ist, die leiden müssen.

Wo können wir Trost finden? Wo können wir Antworten finden auf all das Leid und die Ungerechtigkeit? Wo finden wir eine Heimat, die nicht den geschichtlichen und politischen Veränderungen unterworfen ist, aus der wir nicht einfach vertreiben werden können? Als Christen suchen wir Trost in der Heiligen Schrift, in den Worten Jesu. Ihm sind Angst und Verzweiflung, ja selbst Flucht und Heimatlosigkeit nicht fremd. Seine Geburt geschah nicht in seiner Heimatstadt und seine Familie mußte schon gleich nach seiner Geburt vor Herodes nach Ägypten fliehen; er hatte keine feste Bleibe, sondern wanderte durch das Land – und schließlich wurde er gedemütigt, geschlagen und getötet. Er hatte Angst, er wollte nicht sterben – aber er wußte auch, daß es mehr gibt als das menschliche Leid, daß es einen Ort gibt, den einem niemand nehmen kann. Wir hören Worte aus dem Johannes-evangelium (Joh 14, 1-6):

Euer Herz erschrecke nicht! Glaubt an Gott und glaubt an mich! *In meines Vaters Hause sind viele Wohnungen. Wenn's nicht so wäre, hätte ich dann zu euch gesagt: Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten? Und wenn ich hingehe, euch die Stätte zu bereiten, will ich wiederkommen und euch zu mir nehmen, damit ihr seid, wo ich bin.* Und wo ich hingehe, den Weg wisst ihr. Spricht zu ihm Thomas: Herr, wir wissen nicht, wo du hingehst; wie können wir den Weg wissen? Jesus spricht zu ihm: Ich bin der Weg und die Wahrheit und das Leben; niemand kommt zum Vater denn durch mich.

Liebe Schwestern und Brüder, was ist Heimat? Heimat ist kein Ort auf der Landkarte – die wirkliche Heimat das sind die Menschen, mit denen wir zusammen leben; das sind die Erfahrungen, die wir gemacht haben; das sind die Erlebnisse, die Gerüche, die Erinnerungen; das ist die Sehnsucht, die Freude und der Schmerz. Die wirkliche Heimat liegt im eigenen Herzen. Deshalb kann sie auch niemand wirklich von uns nehmen. Aber als Christen haben wir außer der wirklichen Heimat auch noch eine wahre Heimat. Unsere wahre Heimat ist im Himmel. Sie ist die Nähe und Liebe Gottes, der Ort, von dem wir alle herkommen und an den wir zurückkehren. Jesus sagt uns, daß wir eine Wohnung bei Gott haben, aus der uns niemand vertreiben kann. Seine Türen stehen uns allezeit offen. Deshalb soll unser Herz nicht erschrecken. Deshalb werden wir nicht zugrunde gehen, wenn wir unseren Wohnort verlassen müssen.

Liebe Gemeinde, mit einer Heimat im Herzen und einer Heimat bei Gott wird sich auch das Verhältnis zu unserer anderen Heimat verändern, dem Ort, aus dem wir stammen. Wir wissen: Wir haben keine bleibende Stätte, unsere Heimat ist im Himmel – aber wir sind von Gott in diese Welt gestellt, um einen Ort aus ihr zu machen, wo wir alle leben können.

Deshalb gedenken wir der Vertreibung und all des Leides vor 64 Jahren, damit so etwas niemals mehr geschehen möge.

Deshalb erinnern wir uns an all den Reichtum des gemeinsamen Lebens vor der Vertreibung, um aus diesem Reichtum zu schöpfen für ein neues gemeinsames Leben verschiedener Kulturen heute.

Deshalb ist es unsere Aufgabe, unsere Stadt und unser Ödenburger Land zu einem Ort zu machen, der vielen verschiedenen Menschen Heimat bleiben und werden kann.

Erinnerung ist das Geheimnis der Erlösung. Möge auch unser Erinnern ein Denkstein auf dem Weg der Erlösung sein.

Amen.

Heinrichs Michael

Isten áldását kérjük idei, valamint 25 és 50 évvel ezelőtti konfirmandusainkra!

Idei magyar konfirmandusok

Ács Tamara, Ambrus Márton, Bauer Vivien, Breitenbach Philip, Fodróczy Lili, Füzi Dávid, Füzi Richárd, Gárdai Dániel, Gosztola Attila, Határ Máté, Honti Áron, Horváth Andrea, Horváth Bors Anna, Horváth Kármén, Kalmár Attila, Karácsony Tünde, Kocsis Dániel, Koszorú Mihály, Körmös Virág, Major Dávid, Molnár Fanni, Molnár Martin, Németh Botond, Sümeghy Csongor, Szepessy Ferenc, Szitó Lilla, Tátrai Bálint Kristóf, Tóth Ervin, Zügn Kamilla és Zügn Marcell Sámuel.

Német konfirmandusok

Fodor Anna, von Fuchs Maximilián, Hart Anna, Nyikos Laura Boglárka és Kövesházi István testvérünkre.

25 éves konfirmandusok

Bruckner Mihály, Bruckner Judit, Fabó Károly, Farsang Márta Andrea, Fábián Tibor, Hegedüs Ildikó Judit, Gangl Szabolcs István, Hegedüs Erika, Gárdai Gábor, Sift Rita, Horváth Sándor, Timár Katalin, Krámer Balázs, Zatykó Zsuzsanna, Linzer Samu, Zatykó Judit illetve Trackl Mihály testvérünkre.

50 éves konfirmandusok

Binder Tibor, Lichtl Péter Pál, Aszalos Gyöngyi, Németh Éva Mária Erzsébet, Bors Kálmán Ferenc, Lukács Csaba István, Bérczi Márta, Philippovits Emilia, Brenner Kálmán, Nagy Endre, Cserta Ilona, Polgár Éva Mária, Búza Attila János, Pieler Frigyes, Derszib Etelka Mária Márta, Pühr Lujza, Csóka József Géza, Posch Károly, Fiedler Erzsébet, Rácz Erzsébet, Dévai Gusztáv, Solt Ákos, Giczy Katalin, Salamon Gabriella, Friedrich Károly Béla Nándor, Schranz Kálmán, Gmainer Teréz, Szilágyi Mariann Éva Judit, Gangl János Pál, Steeg Lajos, Horváth Veronika, Tarcsay Éva Zsuzsanna, Geceényi András Árpád, Szarka Tibor, Joós Mária Magdolna, Thurzó Zsuzsanna Erzsébet, Geeb Nándor, Tompos Alpár, Kern Zsuzsanna, Tompos Lilla, Göltl Károly, Tóth Miklós József, Kiss Margit, Wolfbeisz Irén, Haas Gyula Antal, Tschürtz Nándor, Koloszar Irén, Horváth István, Varga Jenő Ferenc, Kófaragó Éva Ida, Horváth Zoltán, Varga Zoltán József, Köppel Éva, Kheim Nándor Pál, Wolnhofer József Ágoston, Linberger Margit, Körös Csaba János, Walter Dezsó Péter, Linzbauer Katalin, Lichtl Lajos, Zügn Sámuel valamint Magel Zsuzsanna testvérünkre.

TOOOOOR!

In wenigen Wochen beginnt in Südafrika die Fußball-Weltmeisterschaft. Ob wir uns nun selbst für Fußball interessieren oder nicht, eines ist sicher: Es handelt sich um eine der beliebtesten Sportarten. Und sie kann in mancherlei Hinsicht gleichnishaft auch uns Christen etwas verdeutlichen. Zum Beispiel: Um was geht es beim Fußball? Was ist das Ziel dieses Spiels? Natürlich, der Ball soll ins Tor! Wenn das den Spielern gelingt, freuen sie sich und ihre Anhänger. Jubel bricht los!

Ein guter Bekannter von mir, tief im christlichen Glauben verwurzelt und selbst leidenschaftlicher Fußballspieler, sagte einmal sinnierend: „Was wäre doch das Fußballspiel ohne Tor. Alle würden ziellos hin und her laufen. Es gäbe nichts, worauf hin man spielen kann. Das ganze Spiel hätte keinen Sinn mehr. Es würde sich nicht mehr lohnen, zu trainieren, zu laufen, überhaupt etwas zu machen, wenn das Tor, das Ziel des Spiels fehlen würde.“ Also: das Tor, ein Ziel zu haben, ist wichtig, entscheidend.

Mein guter Bekannter fügte hinzu: „Nicht nur beim Fußball ist das Tor, das Ziel wichtig, sondern das gilt auch für unser Leben überhaupt. Auf welches Ziel hin leben, spielen wir? Es handelt sich dabei auch um ein Tor. Das Spiel unseres Lebens zielt auf das Himmelstor. In seine Richtung sollen wir spielen, laufen, arbeiten, es erreichen und durch dieses Tor dann hineingehen in das himmlische Zuhause, in ewiges Leben.“

Was ist das eigentlich, ewiges Leben? Wenn Menschen etwas Schönes erleben, wenn sie glücklich sind, drücken sie es bisweilen so aus: „Das ist ja himmlisch!“, oder sie können sagen: „Ich fühle mich wie im siebten Himmel!“ Man kann zur Beschreibung des Erfülltseins durch Freude und Glück auch Worte eines bekannten Liedes nehmen: „So ein Tag, so wunderschön wie heute, so ein Tag, der dürfte nie vergehn.“ Ewigkeit, ewiges Leben, das ist glückliches, von Freude

erfülltes Leben, das man genießen kann. Und hinzu tritt eine Unvergänglichkeit, die nie langweilig wird.

Gott hat uns Jesus geschickt, damit die Ewigkeit, der Himmel schon jetzt auf unserer Erde, auch bei uns hier, erfahrbar werde und sich ausbreite. Indem Jesus von Gottes Liebe erzählt hat, indem er Menschen durch Vergebung befreit hat von böser Vergangenheit zu einem Neuanfang, nämlich neu die Würde der Gotteskindschaft zu leben, indem Jesus geheilt hat, haben Menschen gespürt, erfahren und erkannt: Gottes ewige Welt, der Himmel, die Ewigkeit, ist schon mitten unter uns Gegenwart. „Das aber ist das ewige Leben, dass sie dich, der du allein wahrer Gott bist, und den du gesandt hast, Jesus Christus, erkennen“, so heißt es in einem Wort aus dem Johannesevangelium (Joh 17,3). Wenn wir auf Jesus schauen, dann sehen, dann erkennen wir den Gott, der Menschen zur Lebensfreude, zum Himmel, zur Ewigkeit verhilft. Und dieser Jesus ist durch Gottes Geist, durch den heiligen Geist, dessen Ausgießung wir

Pfingsten feiern, weiterhin gegenwärtig und wirksam. Auch wir heute erfahren und erkennen: Gott tut gut. Er stärkt unser Leben, er lässt es aufblühen, er verleiht ihm sogar eine unvergängliche Gestalt. Durch den Glauben hat uns Gott die Ewigkeit in die Herzen gepflanzt.

Der irdische Körper wird zwar irgendwann sterben und vergehen, er ist das Kleid, die Hülle unseres Lebens auf Erden, die Verbindung aber, die Gott in Jesus durch den heiligen Geist zu uns hergestellt hat und erhält, stirbt nicht. Sie macht uns unsterblich. Wie Jesus es uns im Johannesevangelium zusagt: „Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, auch wenn er stirbt; und wer da lebt und glaubt an mich, der wird nimmermehr sterben“ (Joh 11,25).

So ist unser Weg ein Weg durch Zeit und Raum, Richtung Himmelstor und durch es hindurch an glückseliges Ziel. Wir sind Befreite zum Leben. Das sollen auch andere Menschen, diese Welt erfahren. Es ist die Ausübung der Würde unserer Gotteskindschaft, wenn wir in Wort und Tat daran mitwirken, dass der Himmel, die Ewigkeit schon jetzt auf Erden erfahrbar wird. Man soll spüren, erleben, genießen: Was wir sagen und tun, tut gut, ist himmlisch, dient der Lebensfreude. Zu solch einem Wirken „trainiert“ uns Jesus; er macht uns fit zu einem Leben in Liebe mit Ewigkeitswert. Gott in Jesus durch den heiligen Geist erneuert uns zu heilvollem Leben jetzt schon und in Ewigkeit. Wir spielen auf das für uns geöffnete Himmelstor zu. Der Sieg des Lebens ist sicher.

*Mit herzlichen Grüßen
Ihr/Euer
Volker Menke, Pfr.*

KIBIWO 2010

Herzliche Einladung zur deutschsprachigen Kinderbibelwoche 2010.

Thema: Felsenfeste Freundschaft – Geschichten von Petrus.

Wann? 28. Juni – 2. Juli, jeweils von 9-16 Uhr. Wo? In der Ev. János-Hunyadi-Schule.

Am Sonntag, 4. Juli, 9 Uhr, Familiengottesdienst in der Evangelischen Kirche.

Teilnahmebeitrag für die KIBIWO 2010: 7.000 Ft. und 10 € für einen Ausflug.

Deutschsprachige Kenntnisse sind erforderlich!

Anmeldung **bis zum 9. Juni** im Kirchengemeindebüro (Bünker köz 2) oder bei Pfarrer Volker Menke (Templom u. 12, Tel.: 99/322-674).

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Veranstaltungen unserer Kirchengemeinde:
Gottesdienst sonntags um 9.00 Uhr;
Wochenpredigt donnerstags um 17.00 Uhr;
Konfirmandenunter-

richt freitags um 13.30 Uhr;
Kindergruppe für Kinder im Alter von 6-13 Jahren jeden zweiten und vierten Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr;
Jugendgruppe jeden ersten und dritten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr;

Glaubensgesprächskreis jeden zweiten und vierten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; **Gemeindenachmittag** (auf Deutsch und Ungarisch) jeden ersten Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims.

(Nähere Auskünfte bei Pfarrer Volker Menke, Templom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel. 99/322-674)

Ökoprojekt a Szent György-napon

Mikor eljön a tavasz, és elkezd ébredni a természet, iskolánk életében is eljön egy nap, amikor megnyitja kapuit, és érdekes programokkal vár kicsiket és nagyokat egyaránt. Igen, ez a Szent György-nap! Az idei évben április 24-én, a sárkányölő hős napján rendeztük meg a már hagyományos rendezvényünket.

Aki még nem volt hunyadis Szent György-napon, az a legjobban úgy tudja elképzelni, ha becsukja szemét, és felidézi a régi vásárok hangulatát, a színes, zsidongó fergeteget, a lángos illatát és a vérpezsdítő magyar népzene hangzását. Az idei évben viszont a múltidézés mellett szerveztünk olyan programokat is, amik a jövőre fordították a figyelmet.

Iskolánk fontos feladatának érzi a környezetére figyelő és azt védő gyerekek nevelését. Ez a szemlélet hatotta át a Szent György-napot is. Külön erre a célra berendezett Ökokuckóban a környezettudatos fogyasztásról hallhattak az odalátogatók. Itt azt próbáltuk elmondani a gyerekeknek, szülőknek egyaránt, hogy miként ne dőljenek be a mostani fogyasztói társadalom által diktált bolti trükköknek, az „Ökohanták”-nak. Hisz manapság szinte támad a bevásárlóközpontok hatalmas választéka, de talán nem is tudjuk, mire kell odafigyelni a vásárlásnál. Sok gyártó használ olyan jelzéseket, amiből a jóhiszemű vásárló azt hiheti, hogy valami klassz, öko dolgot vásárolt. Nos, mi mindezekről lerántottuk a leplet! Reméljük, aki betért Ökokuckónkba, az a mindennapokban jobban eligazodik a polcok kínálata között.

A másik terület, amire szeretnénk volna mindenki figyelmét felhívni, a hulladékhasznosítás. Játékos, gyerekközeli módon ismerkedhettek meg tanulóink a szelektív hulladékgyűjtéssel, és megtapasztalhatták, mennyi hasznos dolog készíthető a „szemétből”. Ugyanitt kézbe vehették nagyanyáink játékait, amik csupa természetes anyagból (fa, csuhé, agyag),

sokszor hulladékból (rongy) készültek. És ugye mennyivel szerethetőbb egy ilyen rongybaba, mint műanyag hosszú lábú társaik! Főleg, ha azt valamelyik szülő, nagyszülő varrta.

Iskolánk nemcsak a szellemi, lelki, hanem a testi nevelést is mindig szem előtt tartja. Így a Szent György napon is megragadtuk az alkalmat, és nyitottunk egy Egészségkuckót. Védőnők várták vizsgálatokkal (súlymérés, testtömeg-index számítás, testzsír mérés, vérnyomás mérés, színlátás, tér-, és mélységlátás, hallásvizsgálat), tanácsadással az érdeklődőket. A gyerekek itt is érdekes feladatlapokon, színezőkön keresztül találkozhattak az egészségvédelem fontosságával.

Megható volt látni, ahogy nagypapák, nagymamák unokáikkal kéz a kézben járták a tantermeket, és mindenki talált valami számára érdekeset. Reméljük, aki személyesen élte át a fent leírtakat, annak egy szép és hasznos emlékként marad meg a 2010-es hunyadis Szent György-nap. Aki pedig csak e cikket olvasta, annak kedvet csináltunk hozzá, hogy jövőre ő is eljöjjön.

Németfné Kirschlechner Erika

Vendégek Ansbachból a Hunyadiban

Az iskola ebben az évben is fogadta a német gyerekeket, akik a levelezőtársaiknál kaptak szállást, és öt napot töltöttek Sopronban. Szerdán érkeztek a vasútállomásra, ahol boldogan fogadták őket. Többen ismerték már a múlt évből egymást, és nagyon örültek, hogy újra találkoznak. A délutánt sétával és kipakolással töltötték.

Másnap reggel megnézték az iskolát és az óvodát, majd a tízórai után nyelvórákat látogattak. Ezek után várost néztek, szórakozásképpen pedig a délutánt bowlingozással töltötték el. Pénteken Fertődre látogattak az Esterházy-kastélyhoz, ahol a német gyerekek német nyelvű idegenvezetést kaptak. Az ebédjüket a Fertő partján fogyasztották el. Meglátogatták a Páneurópai Piknik emlékhelyét is, ami után családi program volt.

Szombaton hagyományos Szent György-nap volt iskolánkban, ami kilenctől kettőig tartott. A gyerekek utána a levelezőtársuk családjával töltötték a napot, szabad programmal.

A vasárnap már a búcsúzásé volt. A vendégek délelőtt hosszas búcsúzkodás után hazamentek. Sokan ejtettek könnyeket.

Remekül telt el ez az öt nap, és a levelezők remélhetőleg tovább tartják egymással a kapcsolatot.

Kóbor Vanda 6. c osztály

Versenynek álcázva

2010. április 24-én ismét iskolánk adott otthont a Vöröskereszt által meghirdetett hagyományos csecsemőgondozási versenynek, melyet ebben az évben jelenlétével megtisztelt dr. Petró Olivia, a Vöröskereszt Területi Vezetőségének elnöke is. A rendezvény célja, hogy versenynek álcázva készítse elő a fiatalokat a felnőtt élet nagy kihívására, a szülői szerepre.

A segítségre vállalkozó 10. b-osztályos diákokkal örömmel készítettük elő a szükséges helyiségeket, eszközöket. Az alkalomhoz illő módon átalakított tornateremben azonban – az előző évi nagyszámú résztvevővel szemben – sajnos, csak öt háromfős csapatot fogadhattunk.

A verseny elméleti feladatokkal vette kezdetét; egy Vöröskereszt történeti tesztet és egy csecsemőgondozási totót kellett megoldaniuk a tanulóknak. Gyakorlati tudásukról három állomáshelyen tehettek bizonyosságot; az elsón az újszülött szoptatása volt a téma, a másodikon a csecsemő öltöztetése, a harmadikon pedig a fürdetés. A résztvevők teljesítményét hét tagú zsűri értékelte, melynek tagjai voltak: Lénárné Kócsi Éva – Varga Györgyné, Magyaráné Artner Hajnalka – Elek Anita, Földháziné Kocsis Zsuzsanna – Molnárné

Toboz Andrea. A bizottság elnöke dr. Szabó Piroska gyermekorvos volt. Ő hirdette ki az eredményt, mely szerint az általános iskolák kategóriájában a Lövői Általános iskola lett az első, a soproni Hunyadi János Evangélikus Általános Iskola a második, a Fertőendréd Általános Iskola a harmadik. Iskolánk csapata – a középiskolás kategória egyedüli indulójaként – nyert. De nem érdemtelenül, hiszen diákjaink a néhány nap múlva megrendezett megyei versenyen szintén a dobogó legfelsőbb fokára jutottak. A következő próbatételre június 4-6. között Miskolcon megrendezésre kerül országos versenyen kerül sor. Minden reményünk megvan arra, hogy Tóth Lászlóné Weisz Zsuzsanna kolleganónk által felkészített csapatunk ott is szép eredményeket érhessen el...! Hajrá Eötvös!!!

Balúkné Németh Márta

Szent György-nap a Hunyadiban

„Jól rendelték azt az Istenek”, hogy április 24-én Szent György-napon Sopronban a Hunyadi felett Ragyogjon a Nap az égen. Reggel 7 órától hangos volt az iskola épülete, udvara. Szorgos kezek hordták a padokat, székeket. Készült a színpad, a hangosítás.

A konyhában fortyogott a gulyás, ínycsiklandó illatok keringtek a levegőben.

9 órára már teljesen benépesült az intézmény udvara: gyerekek, szülők, árusok, vendégek serege lepte el a teret.

A vidám napot Rajnai Károly igazgató úr és Mórítz Adrienn tanárnő, a Szent György-nap felelőse nyitotta meg. Külön tisztelettel köszöntötték német és erdélyi vendégeinket.

Az 5. c osztály ünnepi műsorral emlékezett Szent Györgyre, szerepjátékkal megjelentették a sárkányölőről szóló legendát is.

A színpadon ezután egymást követték a műsorszámok: tanulóink népdalokat énekeltek, a Tamburica együttes, majd néptáncosok, a Garabonciás együttes szórakoz-

tatták a nagyérdeműt. Erdélyi vendégeink népmesékkal ejtettek ámulatba bennünket.

Aki elunta az üldögélést, az a vásárlók árúit nézegethette, vásárolhatta, vagy kézműves-foglalkozásokon vehetett részt. Íjászat, focibajnokság, ugrálóvár és ördöglétra is várta a szórakozni vágyókat.

Az épületben kiállítótermek nyíltak, gyermekmunkákat, ÖKO-projekt munkákat lehetett megtekinteni.

Az egészség fontosságát hívatott hangsúlyozni a testsúly-és testzsírmérés, vérnyomásmérés és hallásvizsgálat.

A szép napsütés, a jó levegő, a vásári izgalom meghozta az étvágyat is. Jócskán fogyott a lángos, a kürtöskalács, szendvics és sütemény.

Délre elkészült a gulyás is, a farkaséhes vásári nép jóízűen falatozhatott.

A Szent György-napi vásár beváltotta reményeinket, volt játék, móka, kacagás, boldogan futkározó gyerekek, mosolygó felnőttek.

Aki ott volt, biztosan így búcsúzott: Jövőre találkozunk ugyanekkor ugyanitt!

Dergezné Élő Rózsa

Erdélyi gyerekek látogatása Sopronban

Április 23-án a soproni Soroptimist Klub és a Hunyadi János Evangélikus Óvoda és Iskola közös szervezésében Nagybánya környékéről gyerekek és pedagógus kollégák érkeztek iskolánkba. Az ismerkedés, baráti kapcsolatok kialakítása mellett a pedagógusok szakmai tapasztalatcseréjére is sor került. A vendég és vendégfogadó gyerekek közös kirándulásokon is részt vettek. Ellátogattak Kőszegre, megismerkedtek Sopron nevezetességeivel, túráztak a Fertő-Hanság Nemzeti Park területén, a szomszédos

Ausztriában pedig magyar vezetéssel tekintették meg Fraknó várát.

Az erdélyi gyerekek és tanítványaink együtt örülhettek az iskolánkban szervezett hagyományos Szt. György - napi vásárnak és ünnepi forgatagnak is.

Egy délelőtt pedig bepillanthattak az iskolánk hétköznapi életébe, részt vehettek tanítási órákon, kézműves és sportfoglalkozásokon.

Reményeink szerint barátságok indultak el, és kellemes tapasztalatokkal gazdagodtak a gyerekek, élményekkel várhatják a nyári táborozást!

Mórítz Adrienn

Országos hittanversenyen a Hunyadisok

Több mint három fárasztó órát utaztunk Piliscsabára. Odaérve szinte rögtön kezdődött a verseny.

Sok ügyességi feladat volt: kirakó, rajzolás, Activity, füge, datolya, dió keresés, és még sok más. A pályákon egyszerre három csapat mérte össze tudását. Vacsorára finom makarónit kaptunk. Hallani lehetett, hogy mindegyik csapatnak nehéz volt elaludnia, nekünk is csak éjfél körül sikerült nyugovóra térnünk. Én az esti programról álmodtam. Az esti áhítaton volt egy rövid színdarab, és rengeteget énekeltünk. Sok új dalt tanultam.

A másnap nagyon jó volt. Egy kiadós reggeli után az áhítat következett. Ezután Levente Péter bolondozott a gyülekezettel. Után Róka Szabolcs interaktív mesejátékába Klára nénit választották a legidősebb

sárkányfejnek. A mese végén gyönyörű királylánnyá változott. Ebédidőre már mindenki nagyon éhes volt, így jól esett a virsli és a mustár.

A legjobb órák a kézműves foglalkozások voltak. Lehetett kosarat fonni, kötelet sodorni, kis „dudát” készíteni, és sor került a: „Növények a Bibliában” rajzversenyre is.

A foglalkozás után egy „biztosan jó” áhítat következett, de a mi csapatunk nem sok mindent hallott belőle, mert mindannyian összeszorított kézzel vártuk az oly sokára jövő eredményhirdetést. Az egyik alsós csapatunk 1. helyezést, a felsős csapatunk 3., mi pedig 5-6. helyezést értünk el.

A két nap nagyon jó volt. Az egészhez egy kritikát tudok mondani: csak két napig tartott ez a szuper verseny!

Marosvölgyi Anna (4. a)

Mindenki élni akar

Mindenki igényt tart arra, hogy ha megbetegedik, orvosi kezelésben részesüljön, s ha vérre van szüksége ezt, az „életmentő gyógyszer” is megkapja. Amilyen természetességgel várják el, ugyanolyan természetességgel kellene az embereknek *adniuk* is a vért, amikor egészségesek. Annak érdekében, hogy sok száz beteg részére mindig és mindenütt adva legyen a vérrel való gyógyítás lehetősége, százaknak és ezreknek kell évente szervezeten vért adniuk.

Ezt kívánjuk elősegíteni a már hagyományosnak mondható iskolai véradás megszervezésével, melyre ebben az évben 2010. április 15-én került sor. Délelőtt megérkeztek a vérellátó szolgálat szakemberei, aztán 12.00 óra körül, hosszú sorokban, a 18. életévüket betöltő, felnőtté válásukat éppen e nemes cselekedettel bizonyító diákjaink. A szervezési

munkában segítő 10. b osztályos tanulók az utcákon, tereken sétáló emberek közül is rávettek néhányat arra, hogy nyújtsa a karját. Örömmel üdvözlöttük a külsős véradókat, akik – bevallásuk szerint – megszokták, hogy iskolánkban adjanak vért; de különösen nagy szeretettel az eseményre iskolánkba érkező szülőket köszöntöttük. Este 18.00 óráig összesen 84-en regisztráltak magukat, közülük 74-en adhattak is vért.

Mindannyian megértették, hogy a **véradással segítőkészségük gyógyító erővé válik.** Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik vállalták a véradással járó apró kellemetlenségeket; de azoknak is, akik bármilyen más módon járultak hozzá a sikerhez. Jövőre is számítunk rájuk!

Mert mindenki élni akar!

Balíková Németh Márta

Jákób vagy Jacobs?

A.J. Jacobs: Egy évem az Írás szerint. Alázatteli kísérlet a Biblia útmutatásainak szó szerinti követésére (Cartaphilus Kiadó Kft. 2008.)

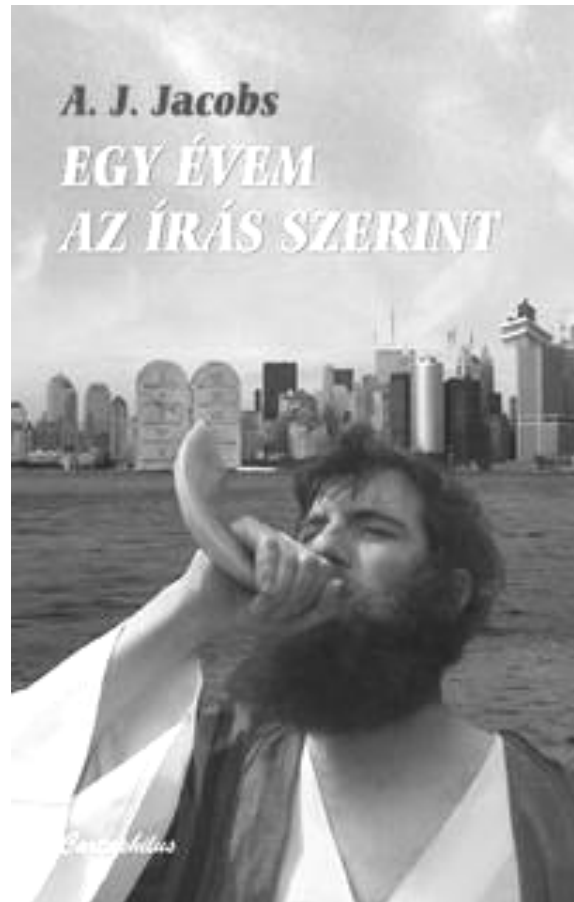
Mi az értelme a vallásnak? Ezt a kérdést sokféle hangsúllyal föl lehet tenni: ellenségesen, hitvédőként, elfogulatlan tudományossággal, és naiv tudatlansággal. A.J. Jacobs, a new-yorki újságíró ez utóbbi kategóriába tartozik: saját bevallása szerint szekularizált zsidó család tagja, az Istenkérdés még csak elő sem került neveltetése során, kívülről nézi a vallásos emberek rítusait, és őszintén csodálkozva teszi föl a kérdést: ez mire jó?

A választ egy kísérlet formájában igyekszik megtalálni: egy évig pontról pontra betartja a Biblia összes szabályát, törvényét, függetlenül attól, hogy mi a célja. Mindeközben olvasmányos stílusban, ironikus és önironikus hangon leírja, hogy éli meg New-Yorkban, egy modern feleség mellett és a modern élet vívmányai között ezt a kísérletet. Ezt a naplót olvashatjuk az *Egy évem az Írás szerint* című kötetben.

Mi hajthat valakit arra, hogy ezt az ötletet véghezvigye? Egyrészt kell hozzá némi örültség, amivel a szerző rendelkezik: előző megvalósult ötlete az Encyklopaedia Britannica harminckét kötetének végigolvasása és kommentálása volt. Új vállalkozását nagy bulvár- és médiakampány körítette, úgyhogy valószínűleg nagyon jó lehetett gazdasági vállalkozásnak is.

De voltak a vállalkozásnak mélyebb okai is. Az egyik politikai: az USA-ban a fundamentalista keresztyén irányzatok igen nagy politikai erőt is képviselnek főleg a jobb- és szélsőjobb oldalon, és az ízigvéréig liberális Jacobs annak akart utána járni, vajon lehetséges-e az, amit ezek a körök állítanak magukról, nevezetesen hogy ők szó szerint értelmezik és követik a Bibliát? (Az válasz borítékolható: nem lehet minden parancsot betartani, így vagy úgy, de mindenki válogat – a kérdés az, hogy miként válogassunk.) A legfontosabb kérdés azonban az számára, hogy egyáltalán, mire jó a vallásosság? Elvezet-e egy magasabb erkölshöz, a világ teljesebb

megismeréséhez, esetleg egy személyes istenhithez?

Munkamódszere sajátos: először is – tekintve zsidó származását, illetve a két szövetség közötti terjedelembeli különbséget – úgy dönt, hogy az év kétharmadában az Ó-, egyharmadában az Újszövetség szabályait veszi elő. Kijegyzeteli a Biblia összes szabályát, majd minden napra keres egyet, és annak jár utána. Nem elégszik meg azzal, ahogyan ő értelmezi a szöveget: szellemi vezetők, segítők sora támogatja őt, és felkeres olyan közösségeket, amelyek a szövegeket állításuk szerint szó szerint értelmezik.

Az ötlet megszületésekor még nem lettek számára nyilvánvalóvá azok a problémák, amelyekkel azután újra és újra szembetalálkozott. Rengeteg komikus

helyzetet teremt, amikor New Yorkban elkezd az ószövetség szabályait alkalmazni: a házasságtörő megkövezéséből egyszerű kavicsdobálás lett. Ráadásul ehhez az évhez személyes életük egy nagy eseménye is kötődik: ekkor fogan – egy lombikprogram keretében – második és harmadik gyermekük, az év gyakorlatilag a megszületett ikrek körülmetélésével éri el egyik csúcspontját.

A céljában – *vallásos cselekvés vallásosság nélkül* – rejlő csapdahelyzetek sorra jelentkeznek. Jacobs például az Írások szerint imádkozik, vagyis elmondja az imaszövegeket. Igen ám, de ha nem hisz abban, akihez szól, vajon nem szeg-e meg automatikusan egy másik parancsolatot, az Úr nevének hiábavaló kimondását tiltót? Úgy tűnik, nincs jó megoldás, ezen az alapon csak zsákutcába lehet futni.

Fölvethető a kérdés: eredményes volt-e a kísérlet? Erre a kérdésre nincs válasz. Hiszen ha a kérdés így hangzik: *a vallásosság cselekedeteinek milyen hatása van?*, akkor az is eredmény, ha azt mondjuk: semmilyen. A kérdésre akkor tudunk válaszolni, ha így fogalmazzuk meg: *a vallásos cselekvésnek van-e hatása, megváltoztatja-e azt, aki cselekszik?* Jacobs célkitűzéseiben a kognitív disszonancia elméletére hivatkozik. Ez Jacobs olvasatában azt a kérdést veti föl, hogy egy cselekvés képes-e megszülni azt a lelki hozzáállást, amit egyébként előfeltételezne, vagyis jelen esetben a vallásos cselekedet szül-e vallásos hitet?

A válasz nem egyértelmű. Egyrészt nagyszerű felismerései vannak. Rádöbben, milyen csoda a sabbat, amikor az ember átengedi a cselekvést Istennek, nem akar mindent maga megtenni. Az étkezés előtti ima emlékezteti őt, hogy az étel, ami az asztalon van, hány ember segítségével

jutott a hipermarket hűtőpultjára, majd onnan az ő mikrójába. Olyan, számára természetes gondolatokat is felül kellett vizsgálni, amelyekre egész kultúrája épült. Igazi amerikaiként hisz a szinte határtalan döntés létjogosultságában – most pedig megízleli a választási lehetőségről való lemondás szabadságát. Individualizmusával szemben a közösségi lét erényeit éli meg. Rádöbben, hogy önértéke annak a cselekedetnek is van, amelyet nem tudunk racionális célokkal megmagyarázni, csak azért tesszük, mert *az Úr azt mondta...* (Ilyen szempontból érdemes végiggondolni azt a gyakorlatunkat, amelyben a kívülállók számára azáltal akarjuk legitimmé és kívánatosá tenni vallási életünk egyik-másik elemét, hogy azt mondjuk: segít a lelki életünkben, erkölcsiségre nevel, közösséget ad. Azon túl, hogy mindez igaz, lehet, hogy néha nem azt kellene mondanunk: *imádkozom, mert megnyugtat*, hanem azt: *imádkozom, mert Isten ezt mondta...*)

Ugyanakkor személyes istenhit nem születik ebből az évből. Evangélikusként akár a legalapvetőbb lutheri tétel igazolását is láthatnám ebben, mely szerint egyedül Isten Szentlelke képes hitet teremteni, ha nem érezném ízléstelennek Pál és Luther igazának bizonyítására Jacobsot segítségül hívni.

Vagyis egy új világ nyílt meg Jacobs előtt, de belépni a kapun nem tud. Ennek feszültségét, skrizofén helyzetét ő maga is érzi. Úgy érzi két valaki él benne: Jákob, a vallásos zsidó kétezer évvel ez előtről, illetve A. J. Jacobs, egy a sokmilliónyi new-yorkiból – és érzi, hogy Jákob képtelen nyerni. Jacobs számára az égbolt még mindig üres. De legalább már tudja, hogy hiányzik onnan valaki.

Hegedűs Attila

Reményik Sándor: Pünkösdi szomorúság

A Lélek ünnepén
 A Lelket lesem én.
 A Lelket, amely több, mint költemény.
 A Lelket, amely sosem volt enyém.
 A Lelket, amely sosem lesz enyém.
 A Lélek ünnepén
 Szomorún zendül egyetlen igém:
 „Hogy születhetik újjá, aki vén?”.

Pünkösdi zöldágak, májusfák az evangélikus templomokban

A 17. századi evangélikus zsinat még megtartandó szokásként rendelkezett arról, hogy a diákok pünkösdkor zöld gallyakkal ékesítsék fel a szent épületeket, hozzátevé, hogy az ne lövöldözéssel vagy szertelenséggel történjék, hanem énekléssel.

Tessedik Sámuel szarvasi evangélikus lelkész 1770-ben tilalmazta a szokást, hogy miért, azt meg is indokolta: „Beszüntették az ún. májusi vagy pünkösdi fák felállításának szokását. A tanítók tanítványaik segítségével ősidők óta fákat szoktak kívágni pünkösöd előtti napon a kertekben és szőlőkben, s azokat nagy zenebonával a templomba vitték, hogy a sok ember számára amúgy is egészségtelen templomi levegőt még jobban elrontsák! Mily szorongó, aggodó lélekkel ülhetett pünkösdkor az áhítatos faültető a levegővel megtöltött templomban, s mint fürkészte kémlő szemekkel az ott álló májusi fákat! Egyszerre csak elborult szeme és arca, amint szép karcú gyümölcsfákat pillantott meg azok közt, és végül saját három-négy éves szépen gondozott oltványaira ismert... Oda volt egész pünkösdi áhítata, nem gondolt másra, csak szemei előtt a templomban álló ellopott fácskáira, és ezt a reá és másokra oly kárt hozó, gyalázatos pünkösdi játékot, ezt a legsötétebb századokba illő ostobaságot Szibériába kívánta.”

A szokás szívós továbbélésére utalnak azok az adatok, melyeket Harmati Béla László hozott nyilvánosságra azokból a

publikálatlan néprajzi felmérésekből, melyek az evangélikus templomokat bemutató, 1944-ben megjelent kötethez küldtek be a gyülekezetek (Evangélikus múltunk – evangélikus jelenünk. Vallási Néprajz 12. Budapest, 2005.).

Úgy tűnik, elsősorban a szlovák evangélikusság körében élt a szokás, például Nógrád megyében Csánkon: „Pünkösdkor májfát állítanak az oltárhoz.” Gömör megyében gömörpanyiti adat szerint:

„Pünkösdkor rezgő nyírfákkal díszítik fel a templomot”; Rekenyeújfaluban: „Pünkösdre nyír és egyéb fákkal díszítik fel a templomot”; Süveten: „Pünkösdi fákkal díszítik a templomot Pünkösdkor, Szentháromság vasárnapjáig bezárólag.” A Pest megyei Domonyban: „Pünkösdkor hatalmas zöld ágakkal díszítik fel a templomot, és ezeket Szentháromság-vasárnapja után távolítják el.” Péteriben már az 1940-es években is megszűnt szokásként említették: „Pünkösdkor két hatalmas nyárfát állítottak a két első padnál, s szalagok seregével és virágokkal díszítették fel.”

Nógrád és Gömör megyei adatok szerint nemcsak a templomokba, hanem az evangélikus templomok elé is állítottak májusfát.

Maglódról 1950-es leírást találtam az Néprajzi Múzeum Ethnológiai Adattárban. Az 1950-es években élő szokás szerint ünnepélyesen, nótaszóval vitték be a templomba a legények a topolyafákat, a lányok

pedig a díszítéshez a kikeményített zseb-kendőket és selyemszalagokat. A 3-4 méteres fákat a templomban a padokhoz szegezték, az oltár elé, az orgonához, a karzatra is vittek. A felső ágakat összekötve szinte lombátrát képeztek belőlük. A lányok feladata volt a fák és a templom díszítése, nemcsak szalagokkal, kendőkkel, hanem mezei és kerti virágcsokrokkal. Miután elvégezték munkájukat, hazafelé is énekszóval mentek. Azzal indokolták a szokást, hogy „templomi májfát Krisztus olajfák hegyén töltött napjainak emlékére állítanak.”

Egyházzal és a vallási hovatartozással nem függ össze a leányoknak szóló pünkösd májusfaállítás.

A májusfát a megújuló természet és a szerelem jelképét a magyar nyelvterület legnagyobb részén május elsejére virradó éjszaka állították és állítják ma is, de főként a szlovák nemzetiségű falvakban pünkösd az ideje. A májusfát korábban színes, selyem, hímzett szalagokat, vasalt zsebken-

dóval díszítették, manapság inkább csak színes papírszalagokkal.

A májusfák beszerzése a legények, legénybandák feladata volt. Többnyire titokban, az erdőről csenték a fát, amit természetesen tilalmaztak a hatóságok.

Az evangélikus Sióagárdtól 19. századi leírás olvasható a pünkösd májusfáról: „Pünkösdkor ennekölte majd minden leány ablakai előtt vagy kapujánál májusfákat lehet látni; de mióta az erdőkre szigorúbb a felügyelet, e szokás veszni indul; mindazáltal évenként legalább egy pár ilyen fát találni még a faluban, mit az illető leányok bokkrétával, s tehetségök szerént pénzzel, mi a legénynek tánczköltségül szolgál, jutalmaznak.”

A tavasz jelképét a *zöld ágat* pünkösd hajnalán a lakóépületekre, istállókra is kitétték. Volt, ahol ezzel a gonosz, ártó hatalmakat vélték elhárítani, de szerte Európában a pünkösd szimbólumaként azzal a magyarázattal díszítenek zöld ágakkal, hogy erre száll majd pünkösdkor a Szentlélek.

*Tátrai Zsuzsanna
(In: Hét Hárs, 2006)*

A pünköstnek jeles napján

Az Pünköstnek jeles napján,
Szent Lélek Isten küldeté,
Erősíteni sziveket,
Az Apostoloknak.

Mellyet Christus igirt vala,
Akkor a' Tanítványoknak,
Menyországba mikor méne,
Mindenek láttára.

Tüzes-nyelveknek szóllása,
Ugy-mint szeleknek zúgása,
Le-szálla az ő fejekre,
Nagy hirtelenséggel.

Bé-telvén a' Szent Lélekkal,
Kezdének szólni nyelvekkel,
Mint ö-nékik a' Szent Lélek,
Ad vala szóllani.

Örüllünk azért ö-néki,
Mondván ékes énekeket,
Fel-magasztalván ő Nevét,
örökkön örökké.

Dicsirtessél Atya isten,
Véle meg-váltó Fiú isten,
Szent Lélekkal egyetemben,
Mind örökké, Amen.

*(Kájoni János: Cationale catholicum
című énekeskönyvből, 1676)*

Nálunk jártak a kempteniek...

2010. március 27-én szombat délután érkeztek a német testvérgyülekezet konfirmandusai hozzánk. A gyerekek családoknál lettek elszállásolva, így az érkezési nap délutánját a családoknál szabadprogrammal töltötték. Voltak, akik sétálni mentek a városba, voltak, akik játszottak, vagy egyszerűen csak ismerkedtek, beszélgettek.

A következő nap (lévén vasárnap) a 9 órakor kezdődő német nyelvű istentiszteleten vettünk részt mindannyian (a kempteniek és mi, soproniak is), majd a Berzsényi Gimnáziumban csapatokra oszolva különböző feladatokat kellett teljesíteni az iskolában (*Gymnasium Rally*). Ez a gimnázium megismerését szolgálta. Ezután a Szent Orsolya Iskola csillagvizsgálóját néztük meg.

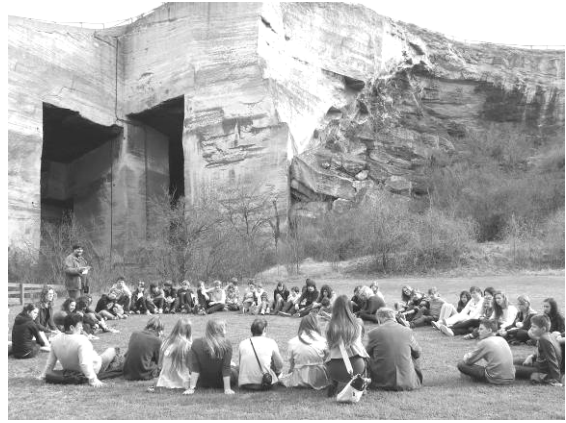
Ebéd után a Károly-kilátóhoz kirándultunk fel, ahol a napos idő ellenére nagyon fúj a szél, amit a kilátó tetején még sokkal jobban érzékelünk. Miután visszaértünk, a Kőtárba mentünk, ahol meggyújtott mécseket ültünk körbe, s egy nagyon hangulatos áhítatot tartott Volker Menke.

Vacsora után a gyülekezeti teremben a németek vidám játékos estje következett, ahol az ismerkedős játékokat nagy nevetések, dalolás követték. Ezután a fásasztó, de vidám nap után mindenki a vendéggyermekkel együtt hazatért.

A hétfő délelőtt nagyon érdekesen telt, ugyanis a német diákok meglátogatták az első két óránkat (ki-ki a Hunyadiban, ki-ki a Liceumban). Ebéd után a Páneurópai Piknikhez kirándultunk, utána pedig Fertőrákosra. Ott megnéztük a Barlangszínházat, és a kőfejtő tövében hallgattunk meg egy áhítatot, melyet Hegedűs Attila tartott. Ezután egy hajókázás következett a Fertőn, érintve a Mörbisch-i szabadtéri színpadot. Az esti program a gyülekezeti teremben Filmklub volt.

Kedden, azaz az utolsó napon reggel a németek csokoládékóstolóra mentek, ezalatt az idő alatt mi a gyülekezeti termet varázsoltuk ünnepi hangulatúvá, ahol este a búcsúvacsorát terveztük.

Miután mindkét csapat végzett, ellátogattunk a Nyugdíjasotthonunkba, majd pedig egy városismereti játék vette kezdetét a Széchenyi térről indulva. Izgalmas kérdésekre kellett választ keresnünk a közeli

belvárosban. (Stadtrally). Ezzel a németek (is!) jobban megismerhették városunkat.

Ezután Fertődön néztük meg a kastélyt. Amikor visszaértünk, a gyülekezeti teremben a nemezelés fortélyait ismerhettük meg, majd pedig egy kis néptáncstanulás következett. Erre a búcsúestre és vacsorára hívtuk meg a vendéglátó szülőket is, így nagyon jó volt, hogy nemcsak a gyerekek, a szülők is beszélgethettek egymással. Eztán búcsúzkodás és fotózások sorozata következett. Nagyon jó hangulatú este volt.

A kempteniek felajánlása volt, hogy amelyik gyermeknek kedve van, másnap elutazhattak velük Budapestre, így voltak néhányan, akik még egy nappal többet tölthettek a kempteni fiatalokkal. Itt megnéztük még a Szent István bazilikát és a Halászbástyát is. Később, mikor Sopronba érkezünk, szomorú búcsút vettünk a kemptenektől, majd ők elindultak Németországba. De mi sem voltunk annyira szomorúak, mert tudtuk, hogy nyáron mi látogatunk el Kemptenbe, és ismét sok jó élménnyel leszünk gazdagabbak.

Szeretnénk megköszönni a szervezőknek, hogy ilyen jól sikerült napokat tölthettünk el, és hogy ezáltal sok barátság is szövődött és a konyhában segédkező asszonyoknak, akik finom vacsorával vártak bennünket esténként!

Mátis Teodóra

Tervezett programok 2010 pünkösdjétől nyár végéig

Május 23-án, Pünkösd ünnepén 10.00-kor kétnyelvű konfirmációs istentisztelet. A 9.00-i német istentisztelet a szokásoknak megfelelően elmarad. A 10.00-i istentiszteleten megemlékezünk Biczó Ferenc lelkészről, aki 10 éve hunyt el.

Május 24-től vendégeink lesznek a finn testvérgyülekezetünkből, Seinäjokiból. A pünkösdmásonapi 10.00-i istentiszteletünkön az igehirdetés szolgálatát tolmácsolással Tapio Luoma, a testvérgyülekezetünk vezető lelkésze végzi.

Ugyancsak pünkösdhétfőn 19.00-kor egy amerikai harangkórus tart ünnepi koncertet a templomunkban. A zenészek a másnapi lícista áhítaton is játszanak.

Május 26-án kompetencia-mérés a Hunyadiban.

Május 29-én 15.00-kor Farádon Gabnai Sándor esperes beiktatja parókus lelkészi szolgálatába a megválasztott Gombor Krisztián lelkészt.

Ugyanaznap tartunk gyülekezeti kirándulást Nemeskéren, mindnekit szeretettel várunk! Indulás 9 óraskor a Paprétről.

Május 29-én a Nyitott Templomok Éjszakája program keretében 19.00-kor Dunkel Nepomuk Norbert orgonakoncertjére kerül sor a templomban.

Május 30-án gyereknap és Hősök Napja. Ez utóbbi kapcsán sor kerül 11.00-kor a templomelőtérben a hagyományos koszorúzásra a világháborús emlékműveknél.

Május 30-án Hegedűs Attila lelkész részt vesz Kendeh György, nyugdíjba vonuló anyayalföldi lelkész búcsúztatásán.

Június 1-jén 17.00-kor a munkaév utolsó presbiteri ülése a nagyteremben.

Június 3-án Gusztáv Adolf Segélyszolgálati Nap Ausztriában – Pöttelsdorfban.

Június 3-án 17 órakor a városi könyvtárban Rakovszky Zsuzsa író-nővel beszélget Hegedűs Attila lelkész.

Június 4-5-én a Hunyadi iskola tanári csendesnapjaira kerül sor.

Június 5-6-án a hagyományos Soproni Könyvünnepet a Bunker közben, a könyvesbolt előtt tartják meg. Megnyitja 5-én 15 órakor Hegedűs Attila lelkész.

Június 6-án Lícista vasárnap Sopronban. A 10.00-i istentiszteleten a 10 éve a Líceumban érettségizett Csorbáné Farkas Zsófia győri iskolalelkész szolgál.

Június 7-15 között az oltár „elgázosítása” miatt a templomunk teljesen zárva tart – így a június 13-i istentiszteleteket sem tudjuk a templomban megtartani, hanem bővített lehetőségekkel várhatóan a nagyteremben tartjuk meg ezeket az alkalmakat.

Június 8-án Gabnai Sándor esperes Esperesi értekezleten vesz részt Pápán.

Június 8-10 között a Hunyadi alsó tagozata erdei iskolában vesz részt, június 10-én a felső tagozatnak sport- és ökonapja lesz.

Június 9-én egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés - LMK Csornán.

Június 12-én Nyugdíjaslelkész találkozó a győri Püspöki Székházban.

Aznap tartja a Hunyadi a 8. osztályosok ballagását a tornateremben 12.00-tól.

Június 13-án a perselypénz Nyugdíjas offertórium.

Június 14-17 között Egyházkerületi Lelkészevangélizáció – várhatóan Gyenesdiáson.

Június 16-án szerdán 17.00-kor lesz a Hunyadi tanévzáró istentisztelete és ünnepsége a templomban.

Június 18-20 között Evangélikus Férfi-konferencia Piliscsabán, a Béthel Missziós Otthonban.

Június 19-én a hagyományos Rax-túra.

Június 19-én Múzeumok éjszakája, amelynek keretében nyitva lesz mind a múzeumunk, mind a templomunk. 19.00-tól a templomban koncertet ad a kórusunk.

Június 20-án Luther Szövetségi Nap az ausztriai Óriszigeten – közgyűléssel.

Június 20-án 16.00-kor a Líceum évzárója a templomban.

Június 20-án az Adagio Együttes tart

belépőjegyes koncertet a templomunkban.

A Hunyadiban idén is megtartjuk bejárós hittantáborainkat:

- magyar bejáró tábor: 2010. június 21 – június 26 között, témája a Teremtő és a Teremtettség, a természet. A részvételi díjakról később tudunk információt adni.
- német bejárós tábor: 2010. június 28 – július 2 között. A részvételi díj: 7.000 Ft. + 10 €

Június 23-án 20.00-kor a Régi Zenei Napok keretében hangverseny lesz a templomunkban – várhatóan a Capella Savaria, Nancy Argenta (szoprán), Paulik László és Kalló Zsolt (hegedű) ad koncertet Purcell, Händel, Vivaldi műveiből.

A nyári főtí hagyományos kántorképző tanfolyamok időpontjai a következők:

- 2010. június 24. – július 10.: Bence Gábor vezetésével
- 2010. július 15-31.: Abaffy Nóra vezetésével
- 2010. augusztus 3-19.: Kertész Botond
- 2010. augusztus 22-27: Ecsedi Zsuzsa továbbképző tanfolyama Az alapképzéses tanfolyam összköltsége 30.000 Ft., a továbbképzőé napi 2.000Ft.

Június 24-én délután tartja évzáróját az Eötvös-gimnázium.

Június 25-én 14.00-kor Igazgatótanácsi ülés az Eötvösben.

Június 27-én GAS offertórium.

Június 27-én istentiszteleteinket várhatóan Joób Olivér nyugdíjas lelkész végzi.

Június 30-ától július 4-ig ismét lesz a VOLT-Fesztiválon „Közös Pont” egyházi sátor a történelmi egyházak fiataljainak szervezésében.

Július 10-én 15.30-kor Ittész János püspök úr lelkésszé avatja gyülekezetünk tagját Weltler Gábor teológus hallgatónkat. Július 3-án 10.00-kor lesz Pap Judit, egykori lícista ordinációja Szombathelyen Várhatóan július 11-én 11.00-kor a hagyományos zsidó mártírnapi megemlékezés a zsidó temetőben.

Nyári egyházmegyei alkotótáboraink Rábcakapin:

- 2010. július 11-17.: I. alkotótábor

- 2010. július 18-24.: II. alkotótábor

Július 14-18 között Szélerőzsa Országos Ifjúsági Találkozó Szarvason – ifjúsági küldöttség részvételével. Szombaton 11.00-kor ugyanott Szarvason MAEK-közgyűlés.

Július 16-21 között a gyülekezeti ifjúságunk Kemptenbe utazik a testvérgyülekezetünkhöz.

Július 17-én 17.00-kor a Városi Könyvtárban Magyarné Derszib Eti festő hittestvérünk kiállítás-megnyitója lesz, amelyen a megnyitó beszédet Gabnai Sándor esperes tartja.

Július 17-én lesz Kolbenheyer Mór egykori lelkészünk születésének 200. évfordulója, amelynek tiszteletére ünnepi szimpóziumot rendezünk, valamint megkoszorúzzuk sírját evangélikus temetőnkben.

Augusztus 6-án 18.00-kor egy újabb svéd kórus lesz a vendégünk – a „Remény” Ifjúsági Kórus Észak-Svédországból – egy templomi egyházzenei áhítat erejéig.

Augusztus 20-án hagyományainknak megfelelően 17.00-kor az Eggenberg-házban tartunk ünnepi ökumenikus emlékestiszteletet.

Augusztus 24-26 között Egyházkerületi Lelkésztalálkozó Kőszegen.

Augusztus 30-tól német fiatalok hospitációs gyakorlaton vesznek részt az óvodánkban.

Szeptember 1-jén 16.00-kor a felújítást követően Óvodánk ünnepélyes átadására kerül sor Ittész János püspök úr szolgálataival.

Szeptember 4-én 10.00-tól Egyházmegyei Közgyűlés Farádon.

Szeptember 5-én Iskolatámogatási offertórium.

Emellett van néhány országos program, mire meghívást kaptunk:

2010. június 28 – július 2: Ökumenikus Missziói Konferencia – Révfülöpön

2010. július 4-7: „Ad fontes” nyári missziós konferencia Piliscsabán – információk: <http://misszio.lutheran.hu>

2010. augusztus 18-22.: BalatonNET - Balatonszemesen Jonathan Lamb-bel - információk: www.balaton-net.eu

Istentisztelet Szolgálati beosztás 2010 pünkösd-től szeptemberig

nap	óra	szolgálat	lelkész	nap	óra	szolgálat	lelkész
máj. 23.	8.00	magyar	Gabnai S.	Júl. 18.	15.00	Balf	Hegedűs A.
	10.00	magyar - német konfirmációi	Gabnai S.		16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.		8.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Nagyecenk	Gabnai S.		9.00	német	Menke, V.
és Menke, V.	16.00	kórház	Gabnai S.	10.00	magyar	Gabnai S.	
	16.15	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	15.00	Balf	Gabnai S.	
	16.00	Magyar	Hegedűs A.	16.00	Nagyecenk	Gabnai S.	
	8.00	Német	Menke, V.	Júl. 25.	8.00	magyar	Hegedűs A.
máj. 24.	9.00	Magyar	Tapio Luoma	9.00	német	Menke, V.	
	10.00	Magyar	Gabnai S.	10.00	magyar	Hegedűs A.	
	8.00	Német	Menke, V.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
máj. 30.	9.00	Gyermek	Gabnai S.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Gabnai S.	Aug. 1.	8.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.	9.00	német	Winter, G.	
	8.00	Magyar	Hegedűs A.	10.00	magyar	Gabnai S.	
Jún. 6.	9.00	gyermek- búcsú	Gabnai S., Hegedűs A.	15.00	Balf	Gabnai S.	
	9.00	Német	Menke, V.	16.00	Kórház	Gabnai S.	
	10.00	magyar-liceumi	Csorbáiné F. Zsófia	Aug. 8.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.	9.00	német	Winter, G.	
Jún. 13.	16.00	Kórház	Hegedűs A.	10.00	magyar	Hegedűs A.	
	8.00	Magyar	Gabnai S.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
	9.00	Német	Menke, V.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
	10.00	Magyar	Gabnai S.	Aug. 15.	8.00	magyar	Gabnai S.
Jún. 20.	15.00	Magyar	Gabnai S.	9.00	Német	Winter, G.	
	15.00	Balf	Hegedűs A.	10.00	Magyar	Gabnai S.	
	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	15.00	Balf	Gabnai S.	
	8.00	magyar	Hegedűs A.	16.00	Nagyecenk	Gabnai S.	
Jún. 27.	9.00	német	Menke, V.	Aug. 20.	17.00	Eggenberg-ház	szervezés alatt
	10.00	magyar	Hegedűs A.	Aug. 22.	8.00	Magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.	9.00	Német	Menke, V.	
	16.00	Nagyecenk	Hegedűs A.	10.00	Magyar	Hegedűs A.	
Júl. 4.	8.00	Magyar	Gabnai S.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
	9.00	német	Menke, V.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Joób Olivér + Gabnai S.	Aug. 29.	8.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.	9.00	német	Menke, V.	
Júl. 11.	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	10.00	magyar	Gabnai S.	
	8.00	magyar	Gabnai S.	15.00	Balf	Gabnai S.	
	9.00	német	Menke, V.	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	
	10.00	magyar	Gabnai S.	Szept. 5.	8.00	magyar	Hegedűs A.
Júl. 11.	15.00	Balf	Gabnai S.	9.00	Gyermek	Gabnai S.	
	16.00	kórház	Gabnai S.	9.00	Német	Menke, V.	
	8.00	magyar	Hegedűs A.	10.00	Magyar	Hegedűs A.	
	9.00	német	Menke, V.	15.00	Balf	Hegedűs A.	
	10.00	magyar	Hegedűs A.	16.00	kórház	Hegedűs A.	

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bunker köz 2.

e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu

tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin

Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila

Tördelés: Kóczán Krisztián

Felelős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekéről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomtatva a Lővér Print nyomdában, 350 példányban.

Várható következő megjelenés: 2010. szeptember